

İlişki Kalitesi Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması
*Adaptation of the Relationship Quality Scale into Turkish: A Validity and Reliability Study*Merve Arslan^{1*}Zühre Nur Aydın²Fatma Selda Öz Soysal³**ÖZ**

Bu araştırmanın amacı, Chonody ve arkadaşları (2018) tarafından geliştirilen “İlişki Kalitesi Ölçeği’nin” Türkçeye uyarlanması ve Türkiye’deki beliren yetişkinler örnekleminde psikometrik sonuçlarının değerlendirilmesidir. Araştırmaya, Türkiye’de bulunan bir devlet üniversitesinde öğrenim gören, yaşları 19 ile 29 arasında değişen, 273’ü kadın ve 269’u erkek, toplamda 542 öğrenci dahil edilmiştir. Veri toplama sürecinde İlişki Kalitesi Ölçeği’nin yanı sıra “Romantik İlişkilerde Öz-Yeterlik Ölçeği”, “Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği” ve “İlişki Doyum İndeksi” kullanılmıştır. Dil geçerliği çalışmasında orijinal ve Türkçe formlar arasında 0.71 düzeyinde anlamlı bir korelasyon saptanmıştır. Yapı geçerliğini araştırmak için yapılan Doğrulamalı Faktör Analizi (DFA) sonuçları, ölçeğin tek boyutlu yapısının verilerle mükemmel uyum sağladığını doğrulamıştır ($\chi^2/df = 1.7$, RMSEA = .04, GFI = .98, CFI = .97). Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.84, üç hafta arayla yapılan test-tekrar test güvenirlik katsayısı ise 0.74 olarak hesaplanmıştır. Ölçüt bağıntılı geçerlik analizleri, İlişki Kalitesi Ölçeği’nin romantik öz-yeterlik, ilişki doyumu ve algılanan ilişki kalitesi ile pozitif ve anlamlı düzeyde ilişkili olduğunu göstermiştir. Elde edilen bulgular, İlişki Kalitesi Ölçeği’nin Türkiye’deki beliren yetişkinlerin romantik ilişki kalitesini değerlendirmede kısa, geçerli ve güvenilir bir araç olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: İlişki Kalitesi, Beliren Yetişkinlik, Ölçek Uyarlama, Geçerlik, Güvenirlik

ABSTRACT

The purpose of this study is to adapt the Relationship Quality Scale, developed by Chonody and colleagues (2018), into Turkish and to evaluate its psychometric properties in a sample of emerging adults in Turkey. The study included a total of 542 students (273 women and 269 men) aged 19–29 years who were studying at a state university in Turkey. In addition to the Relationship Quality Scale, the Self-Efficacy in Romantic Relationships Scale, the Perceived Quality of Romantic Relationships Scale, and the Relationship Satisfaction Index were used for data collection. In the language validity study, a significant correlation of 0.71 was found between the original and Turkish forms. The results of the Confirmatory Factor Analysis conducted to examine construct validity confirmed that the scale’s unidimensional structure showed a good fit to the data ($\chi^2/df = 1.7$, RMSEA = .04, GFI = .98, CFI = .97). The scale’s internal consistency coefficient was .84, while the test–retest reliability coefficient, measured over a three-week interval, was .74. Criterion-related validity analyses showed that the Relationship Quality Scale was positively and significantly associated with romantic self-efficacy, relationship satisfaction, and perceived relationship quality. The findings indicate that the Relationship Quality Scale is a brief, valid, and reliable instrument for assessing the quality of romantic relationships among emerging adults in Turkey.

Keywords: Relationship Quality, Emerging Adulthood, Scale Adaptation, Validity, Reliability

* Sorumlu yazar / Corresponding author

¹Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İzmir, Türkiye E-mail: mervearslanj76@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-5480-2752>

²Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İzmir, Türkiye E-mail: zuhreenuraydinn@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-6629-2681>

³Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, İzmir, Türkiye E-mail: seldaaz.oz@gmail.com ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5406-7786>

Başvuru/Submitted: 15.02.2026 Kabul/Accepted: 03.08.2026

iThenticate Similarity Index 15%

GİRİŞ

Beliren yetişkinlik dönemi, ergenlik döneminin sonları ile yirmili yaşların ortalarını kapsayan, bireylerin kimliklerini inşa ettikleri ve yetişkin yaşama geçiş yaptıkları bir gelişim evresidir (Arnett, 2004; 2010). Bu dönem, romantik ilişkiye başlama ve bu ilişkiyi sürdürme becerisinin geliştirilmesi açısından kritik öneme sahiptir (Fincham & Cui, 2011). Erikson'un psikososyal gelişim kuramına göre bu dönem, "Yakınlığa Karşı Yalıtılmışlık" evresiyle tanımlanmakta ve bireylerin sağlıklı romantik ilişkiler kurma kapasitesinin gelişimsel bir görev olarak ele alındığı görülmektedir (Miller, 2008). Arnett (2004) beliren yetişkinliği; gençlerin romantik ilişki seçeneklerini araştırdıkları, evlenecekleri kişide aradıkları özellikleri keşfettikleri ve uzun süreli birlikteliklere hazırlık niteliği taşıyan ilişki deneyimleri kazandıkları kritik bir yaşam dönemi olarak tanımlamaktadır.

Romantik ilişkiler, iki kişinin de kabul ettiği gönüllülüğe dayanan bir ilişki türü olmakla birlikte bireylerin hayatı üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Sabatelli, 1988). Romantik ilişkiler veya aşk ile ilgili farklı kuramsal yaklaşımlar mevcuttur. Bu yaklaşımlardan bir tanesi olan Sternberg'in Üçgen Aşk Kuramı, ilişki dinamiğini yakınlık, tutku ve bağlılık bileşenlerinin etkileşimiyle kurgulayarak bu öğelerin farklı kombinasyonlarından doğan sekiz aşk türünü tanımlar (Sternberg, 1986). Bu yapısal bileşenlerin yanı sıra Hazan ve Shaver tarafından yetişkin ilişkilerine uyarlanan, ilişkilerin gelişimsel temelini açıklayan Bağlanma Kuramı, bireylerin çocukluk döneminde bakım verenleriyle geliştirdikleri güvenli, kaygılı veya kaçınan bağlanma stillerinin yetişkinlikteki romantik etkileşimlerini ve partnerlerine karşı geliştirdikleri yakınlık algısını şekillendirdiğini savunur (Hazan & Shaver, 1987). Son olarak Lee'nin Aşk Stilleri Kuramı, aşkı temel (tutkulu, oyun gibi, arkadaşça) ve ikincil (mantıklı, sahiplenici, özgeci) olmak üzere farklı renklerle metaforlaştırarak bireylerin ilişkiyi yaşama biçimlerindeki çeşitliliği ortaya koyar (Atak & Taştan, 2012). Dolayısıyla romantik bir ilişkinin doğası; aşkın yapısal unsurlarına, bireyin geçmişten getirdiği bağlanma şemalarına ve benimsediği aşk stiline bağlı olarak gelişim göstermektedir.

Romantik ilişkiler, bireylerde olumlu ve olumsuz bazı psikolojik etkilere yol açabilmektedir (Chin vd., 2017). Fincham ve Cui (2011), romantik ilişkilerin bireyin hayatındaki önemini üç temel boyutta ele almaktadır: Beliren yetişkinlikte sağlıklı ilişkiler başlatma ve sürdürme becerisi, bu süreçteki gelişimsel ilerlemenin bireysel iyilik hali üzerindeki etkisi ve son olarak mevcut ilişki yapısının gelecekteki evlilik hayatı için bir model teşkil etmesi. Reifman (2011), benzer şekilde bu dönemde kurulan romantik ilişki modellerinin, yetişkinlik dönemindeki veya evlilikteki ilişkileri tahmin edici nitelikte olduğunu belirtmektedir. Romantik ilişkileri sürdürmenin ve bitirmenin nasıl olacağını bilmek, beliren yetişkinlik döneminin en önemli gelişim görevlerinden bir tanesidir (Snyder, 2006). Romantik ilişkilerin, bireyler için yalnızca duygusal tatmin sağlamadığı; aynı zamanda bir partnere sahip olmanın dostluk, yakınlık ve sosyal statü gibi çeşitli duygusal kazanımlar da sunduğu belirtilmektedir (Feiring, 1996). Araştırmalar, beliren yetişkinlerin romantik partnerlerini sosyal çevrelerinin en önemli unsurlarından biri olarak değerlendirdiklerini göstermektedir (Fraley & Davis, 1997). Aynı zamanda çalışmalar beliren yetişkinlerin, zamanlarının önemli bir kısmını partnerleriyle geçirdiklerini de göstermektedir (Collins & Laursen, 2004). Romantik ilişki döneminde genellikle; sadakat, yakınlık ve bağlılıktan söz edilmektedir. Kişinin mutluluğunun romantik ilişkisindeki mutluluğuyla ilişkili olduğu yapılan çalışmalarda görülmektedir (Sağkal & Özdemir, 2018). Ayrıca bireylerin özgüveninde, yaşam doyumlarında ve genel iyilik hali üzerinde yine romantik ilişkilerin olumlu bir etkiye sahip olduğu görülmektedir (Gómez-López vd., 2019). Bu noktada romantik ilişki kalitesi üzerinde durulmaktadır.

Romantik ilişki kalitesi, bireylerin ilişkilerine dair olumlu veya olumsuz olmak üzere öznel ve bütüncül değerlendirmelerini yansıtan şemsiye bir kavramdır (Martino vd., 2025; Morry vd., 2010). Bu yapı, yalnızca ilişkiden duyulan memnuniyeti değil, aynı zamanda ilişkinin doğasını belirleyen çok boyutlu ve karmaşık bir etkileşim sürecini ifade etmektedir. Alan yazında ilişki kalitesi sıklıkla 'ilişki doyumu' kavramı ile eş anlamlı veya birbirini tamamlayan yapılar olarak kullanılsa da (Dağ, 2025), aralarında temel bir ayrım bulunmaktadır. İlişki doyumu, en genel tanımıyla bireylerin ihtiyaçlarının partnerleri tarafından karşılanma düzeyi iken (Sabatelli, 1988); ilişki kalitesi doyumun yanı sıra aşk, güven, yakınlık ve adanmışlık gibi öğeleri de içine alan daha geniş bir çerçeve sunmaktadır (Chonody vd., 2018; Haack & Falke, 2014). Alan yazındaki sınıflandırmalar incelendiğinde, ilişki kalitesinin bileşenlerine dair farklı kavramsallaştırmaların öne çıktığı görülmektedir. Örneğin Sağkal ve Özdemir (2018), romantik ilişki kalitesini; doyum, adanmışlık, güven, tutku ve aşk olmak üzere beş temel öge üzerinden tanımlamaktadır. Bu beşli yapı, ilişkinin hem duygusal derinliğini hem de bilişsel bağlılık düzeyini kapsayan geniş bir değerlendirme sunmaktadır. Benzer şekilde, Shulman ve Kipnis (2001) tarafından gerçekleştirilen araştırmada ilişki kalitesinin dört temel boyutta yapılandığı belirlenmiştir. Bu boyutlar; destek, güven ve beğenilme; kararlılık; arkadaşlık ve idealleştirme ile son olarak ilişki içerisinde yaşanan problemler olarak sınıflandırılmıştır.

Romantik ilişki kalitesi, bireylerin genel ruh sağlığı ve ilişkilerin sürdürülebilirliği üzerinde kritik bir role sahip olup, Türkiye literatüründe de giderek daha merkezi bir önem kazanmaktadır. Yerel bağlamda yürütülen güncel araştırmalar, ilişki kalitesinin çeşitli psikososyal değişkenlerle olan güçlü bağına ortaya koymaktadır. Örneğin, Ümmet ve Bulut (2022) tarafından yapılan çalışmada; ilişkilerdeki affetme eğiliminin ilişki kalitesiyle orta düzeyde, duygusal bağımlılığın ise yüksek düzeyde pozitif ve anlamlı ilişkilere sahip olduğu saptanmıştır. Benzer şekilde Yılmaz vd. (2025), algılanan ilişki kalitesi düzeyi ile bireylerin deneyimlediği psikolojik sıkıntı düzeyi arasında negatif yönlü bir ilişki tespit etmiştir. Bu bulgular, nitelikli ve destekleyici bir romantik ilişkinin, bireyleri stresin zararlı etkilerine karşı koruyan bir tampon mekanizması gördüğünü; depresyon ve kaygı gibi psikolojik sıkıntı belirtilerini ise anlamlı düzeyde azalttığını göstermektedir. Uluslararası literatürdeki çalışmalar da bu verileri destekler nitelikte olup, romantik ilişki kalitesinin bireylerin öznel iyi oluşu ve yaşam doyumu ile güçlü ve tutarlı bir korelasyon sergilediğini doğrulamaktadır (Gómez-López vd., 2019).

Yakınlık ve destekleyicilik, ilişki kalitesinin en temel sütunlarını oluşturmakta ve bireylerin psikolojik iyi oluşlarıyla güçlü bir ilişki sergilemektedir (Keneski vd., 2018). Güncel meta-analiz ve boylamsal çalışmalar, yüksek ilişki kalitesinin yalnızca duygusal tatmin sağlamakla kalmayıp, bireylerin fiziksel sağlığı üzerinde koruyucu bir etki yarattığını ve ölüm oranlarını azalttığını doğrulamaktadır (Pietromonaco & Collins, 2020; Robles, 2021, Holt-Lunstad, 2022). Son araştırmalar, evli çiftlerin genellikle en yüksek ilişki kalitesine sahip olduğunu gösterirken, adanmışlık düzeyi düşük olan birlikteliklerin daha düşük kalite algısıyla ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır (Brown vd., 2017; Wagner vd., 2020). Yapılan başka bir araştırmada ise bağlanma stillerinin ilişki kalitesi, çatışma çözme biçimleri ve duygusal yakınlık üzerinde belirleyici bir rol oynadığı belirlenmiştir. (Overall & Lemay, 2023). Bu dinamikler, ilişki kalitesinin hem bireysel sağlık hem de toplumsal uyum açısından kritik bir değişken olduğunu göstermektedir.

Bugüne dek romantik ilişki kalitesini değerlendirmek amacıyla birçok psikometrik araç geliştirilmiş ve Türkçe'ye uyarlanmıştır. Örneğin, Fletcher ve arkadaşları (2000) tarafından geliştirilen Algılanan İlişki Kalitesi Yapıları Envanteri (PRQC); doyum, bağlılık, güven, yakınlık, tutku ve aşk gibi farklı boyutları içeren çok boyutlu bir ölçüm aracıdır. Sağkal ve Özdemir (2018)

tarafından Türkçeye uyarlanan Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ARİKÖ), 18-25 yaş arası beliren yetişkinlerde geleneksel ilişki bileşenlerini başarıyla özetleyen güçlü bir kısa formdur. Ancak ARİKÖ, ilişki kalitesini gündelik ve davranışsal pratikler üzerinden ölçmek yerine; doyum, bağlılık ve güven gibi kuramsal temelli temel ilişki bileşenlerini değerlendirmeye odaklanmaktadır. Bir başka ölçek ise Rogge vd. (2017) tarafından geliştirilen ve Türkçeye Araz vd. (2019) tarafından uyarlanan Pozitif-Negatif İlişki Kalitesi (PN-RQ) ölçeğidir. Bu ölçek, ilişki kalitesinin hem olumlu hem de olumsuz yanlarına odaklanan iki faktörlü bir yapıya sahiptir. Ölçeğin en güçlü yönlerinden biri, salt bir toplam puan vermek yerine insanları memnun, memnuniyetsiz, kayıtsız ve kararsız olarak dörde ayırmayı mümkün kılmasıdır. Fakat bu araç da ilişkinin pratik düzeyde nasıl "işlediğine" odaklanmaktan ziyade, anlık duygusal sıfatlara dayanmaktadır. Bireyin yakın ilişkilerinde algıladığı özel sosyal destek düzeyini ve kaynaklarını belirlemeyi amaçlayan "İlişki Niteliği Ölçeği" (İNÖ) ise Pierce vd. (1991) tarafından geliştirilip Özabacı (2011) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçekte; ilişkide derinlik, sosyal destek ve çatışma alt boyutları bulunmaktadır. Bireylerin yaşamlarında destek bekledikleri deneyimler ile bu desteği almayı umdukları kişilerden algıladıkları desteği ayrıntılı biçimde tanımlaması bakımından oldukça işlevseldir. Ancak İNÖ'nün "çatışma" ve "sosyal destek" gibi unsurları ilişki kalitesinin birer alt boyutu olarak değerlendirmesi, mevcut literatürde sıklıkla eleştirilen "ilişki kalitesini etkileyen sorunlar ile kalitenin kendisinin birbirine karıştırılması" sorununu barındırmaktadır. Sanchez vd. (2015) tarafından geliştirilen ve Şimşek Özkan ve Siyez (2023) tarafından Türkçeye çevrilen Çevrim İçi Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği (ÇRİKÖ) bireylerin çevrimiçi romantik ilişki davranışlarını ölçmektedir. ÇRİKÖ, özellikle dijital çağda beliren yetişkinlerin sosyal medya üzerinden gösterdikleri etkileşimleri incelemek açısından çok değerli ve güncel bir araçtır. Fakat 6 faktörlü yapısıyla çevrimiçi kıskançlık, kontrol ve müdahaleci davranışlara odaklanmakta, bu yönüyle genel ilişki kalitesinden ziyade dijital ortamlardaki spesifik ve çoğunlukla çatışmalı etkileşimleri ölçmektedir. Martino vd., (2025) tarafından geliştirilen Çok Boyutlu İlişki Kalitesi Ölçeği (M-QoRS), çift ilişkisi kalitesini hem çok boyutlu hem de tek boyutlu bir yapı olarak ele almıştır. Ölçek, bir genel faktör (İlişki Kalitesi) ile dört alan-özgü faktörden (İletişim Kalitesi, Çatışma Yönetimi, Bağlantılı Hissetme ve İlişkiden Genel Mutluluk) oluşan iki faktörlü bir modele dayanmaktadır. Fortin vd., (2022) tarafından geliştirilen Ergenler için İlişki Kalitesi Envanteri (RQI-A) ise ergenlerin flört ilişkilerindeki memnuniyet ve ilişki kalitesini değerlendirmek amacıyla geliştirilmiş bir ölçektir. Bu çalışmada Türkçeye uyarlaması yapılan Chonody vd., (2018) tarafından geliştirilen İlişki Kalitesi Ölçeği ise, literatürdeki bu ölçeklerin bıraktığı önemli bir kavramsal ve pratik boşluğu doldurmaktadır. ÇRİKÖ ve İNÖ'de görülen sorun odaklı ve çatışma barındıran yapının aksine İKÖ; kavramsal olarak arındırılmış bir ölçüm sunarak sadece ilişkinin olumlu yönde işlemesine ve güçlü yönlerine odaklanır. PN-RQ gibi salt duygu sıfatlarını listelemek veya ARİKÖ gibi geleneksel boyutların özetini çıkarmak yerine RQ; ilişki kalitesini gündelik yaşam pratiklerindeki yoldaşlık, bağlılık ve partnerin "doğru kişi" olduğu hissi üzerinden bütüncül bir biçimde ölçer.

İlişki Kalitesi Ölçeği (İKÖ)

Romantik ilişkiler, sadece memnuniyet ya da tatmin değil; aynı zamanda duygusal yakınlık, ortak değerler, karşılıklı adanmışlık, mizah gibi ilişki içi etkileşim kalitesini belirleyen psikososyal faktörleri de içermektedir. Bu noktada, Chonody vd., (2018) tarafından ilişkilerin gündelik pratikler ve duygusal süreçler üzerinden sürdürüldüğünü savunan kuramlara dayanarak geliştirilen İlişki Kalitesi Ölçeği (Relationship Quality Scale – RQ), çok katmanlı ilişki deneyimlerini "güçlü yönler temelli" bir yaklaşımla değerlendirme potansiyeliyle öne çıkmaktadır. Bu teorik altyapı, çiftlerin tamamen sorunsuz veya her zaman "mutlu" olduklarını varsaymaz; bunun yerine ilişkilerin duygusal ve pratik düzeyde "işlediği" ve çiftlerin

beklentilerini karşıladığı öncülüne dayanır. Ölçek, duygu çalışması ve sistemik psikoterapi alanındaki işleyen ilişkiler kavramlarından beslenerek, duyguları bireylerin içinde yer alan unsurlar olarak değil; ilişkisel, bedensel, performatif ve kültürel olarak belirlenmiş olgular şeklinde ele alır. Aynı zamanda, aile ve kişisel yaşamı gündelik pratikler üzerinden inceleyen sosyolojik kuramlara dayanmaktadır. Yalnızca dokuz maddeden ve tek bir faktörden oluşan bu ölçek; bireylerin ilişkilerine yüklediği anlamı, ilişkisel bağlılık düzeyini, karşılıklı keyif alma durumunu, duygusal yakınlığı ve ortak yaşam değerleriyle uyumu net bir çerçevede ele almaktadır.

İlişki Kalitesi Ölçeği'nin (RQ) geliştirilme süreci, öncelikle literatüre dayalı olarak bağlılık, yoldaşlık ve ilişki ihtiyaçlarını sorgulayan 26 maddelik bir taslak havuzun oluşturulmasıyla başlamıştır. Bu taslak; politika yapıcılar, uygulayıcılar, araştırmacılar ve ilişki destek hizmetlerindeki kilit paydaşlardan oluşan bir Strateji Kurulu ile tartışılarak alınan geri bildirimler doğrultusunda bazı maddeler yeniden yazılmış, bazıları tamamen değiştirilmiş ve anketin teknik kalitesi artırılarak nihai taslak formuna kavuşturulmuştur. Çevrimiçi anket uzmanlarına danışılarak maddelerin tek bir soruda birden fazla yargı barındırmaması ve net olması sağlanmış, tüm çiftlere hitap etmeyen çocuk yetiştirmeye ilgili bir madde analizlerden çıkarılarak nihai forma ulaşılmıştır. Veriler, çevrimiçi anketler aracılığıyla iki dalga halinde (ilk dalga İngiltere, ikinci dalga kartopu örnekleme ile ABD ve Avustralya ağırlıklı) toplanmış ve 60 ülkeden 8.132 kişilik uluslararası, geniş bir örnekleme ulaşılmıştır.

Ölçeğin psikometrik özelliklerini test etmek amacıyla veri seti rastgele iki eşit yarıya ($n=4.066$) bölünerek analizler gerçekleştirilmiştir. Ölçek maddeleri öncelikle çarpıklık ve basıklık açısından incelenmiş, ardından diğer maddelerle zayıf ilişki gösteren 10 madde çıkarılarak Açıklayıcı Faktör Analizine (EFA) 15 madde ile başlanmıştır. Temel bileşenler analizi ve Varimax döndürmesi sonucunda zayıf yüklenen ($<.40$) veya binişik (karmaşık) maddeler elenmiş; varyansın %54.2'sini açıklayan 9 maddelik tek faktörlü nihai yapı elde edilmiştir. Örneklemenin diğer yarısında uygulanan Doğrulayıcı Faktör Analizi (CFA) ise bu 9 maddelik yapıyı iyi uyum indeksleriyle ($RMSEA= 0.053$, $CFI= .983$, $TLI= .976$, $SRMR= .020$) kanıtlayarak yüksek düzeyde yapı geçerliğine ulaşıldığını doğrulamıştır. Ayrıca ölçeğin yakınsak geçerliği, ilişkinin genel mutluluğunu ölçen tek maddelik bir göstergeyle test edilmiş ve yüksek düzeyde pozitif bir korelasyon ($r = .787$) bulunmuştur. Ebeveynlik durumu üzerinden test edilen bilinen gruplar geçerliğinde ise literatürle tutarlı şekilde, çocuk sahibi olan çiftlerin çocuksuz olanlara göre anlamlı düzeyde daha düşük ilişki kalitesi bildirdiği kanıtlanmıştır. Tüm bu geçerlik kanıtlarına ek olarak, ölçek .891 gibi oldukça yüksek bir iç tutarlılık katsayısı sergileyerek psikometrik açıdan ne kadar güçlü bir yapıya sahip olduğunu göstermiştir. Bu yönüyle ölçek, hem teorik kapsamı hem de pratik kullanımı açısından alandaki önemli bir boşluğu doldurmakta ve kısa süreli uygulama ihtiyacı olan araştırmacılar için işlevsel bir alternatif sunmaktadır.

Ayrıca ölçeğin geliştirilme sürecinde yaş, eğitim, din ve cinsel yönelim açısından farklı demografik özelliklere sahip bireylerin katılımıyla, ilişki kalitesini geniş ve kapsayıcı biçimde ölçme kapasitesi test edilmiştir. Maddelerde "evlilik" veya "karı/koca" gibi kısıtlayıcı terminolojiler yerine kapsayıcı "partner" ifadesinin kullanılması; ölçeğin evli, birlikte yaşayan, ayrı yaşayıp ilişki sürdüren çiftler gibi farklı modern ilişki biçimleri için geçerli ve güvenilir sonuçlar vermesini sağlamaktadır.

Ölçeği alandaki diğer araçlardan ayıran en önemli özelliklerinden biri, ölçümdeki kavramsal netliğidir. Spesifik alt boyutlara (örn. iletişim, ev içi iş bölümü, çatışma) odaklanan ve bunları ilişki kalitesinin bir parçasıymış gibi harmanlayan mevcut ölçeklerin aksine İKÖ, ilişki kalitesini etkileyen sorunları kalitenin kendisinden ayırarak salt "ilişki kalitesine" odaklanan kavramsal

olarak arındırılmış bir ölçüm sağlar. Bu durum, temel ilişki kalitesi algısı ile diğer ilişkisel değişkenlerin birbirine karışmasını engellemek isteyen araştırmalarda büyük avantaj yaratmaktadır.

Bu nedenlerle, özellikle Türkiye’de yapılacak kültürel uyarlama ve geçerlik-güvenirlik çalışmalarında, Chonody ve arkadaşlarının (2018) ölçeği, hem uygulama kolaylığı hem de psikometrik yeterlilikleri bakımından diğer ilişki kalitesi ölçeklerinden farklılaşmaktadır. Ölçeğin özgün yönlerinden bir diğeri de, geleneksel ilişki kalitesi ölçeklerinde sıkça rastlanan sorun odaklı ifadelerden kaçınarak, ilişkiye güç katan iş birliği, destek, duygusal yakınlık gibi olumlu bileşenleri ölçmesidir. Bu yaklaşım, ilişki kalitesini yalnızca sorunların azlığı üzerinden değil, olumlu ilişki özelliklerinin varlığı üzerinden değerlendirmesi bakımından daha kapsayıcı, güncel ve olumlu bir perspektif sunmaktadır. Bu yönüyle ölçek, özellikle pozitif psikoloji bakış açısına da uyumlu bir değerlendirme aracı olma niteliğindedir.

Bu çalışmanın amacı, Chonody vd. (2018) tarafından geliştirilen İlişki Kalitesi Ölçeği’ni (İKÖ) Türkçeye uyarlamak ve ölçeğin Türkiye örneklemindeki geçerlik ile güvenilirlik özelliklerini incelemektir. Özellikle beliren yetişkinlik döneminde yaygın olarak sürdürülen romantik ilişkilerin bireysel iyi oluş üzerindeki etkisini ölçmek üzere geçerli ve güvenilir araçlara duyulan ihtiyaç, bu çalışmanın temel çıkış noktasını oluşturmaktadır. Kısa ve pratik yapısıyla dikkat çeken İKÖ, geniş örneklemlerde kolaylıkla uygulanabilecek, ilişkisel araştırmaların yaygınlaştırılmasına katkı sunacak bir araç olarak değerlendirilmektedir. Bu nedenle, ölçeğin Türkçeye kazandırılması hem psikolojik araştırmalara hem de uygulamalı çalışmalara önemli katkılar sağlayacaktır.

YÖNTEM

Katılımcılar

Araştırma, Dokuz Eylül Üniversitesi eğitim, fen edebiyat, hukuk, mühendislik ve işletme fakültelerinde lisans ve lisansüstü düzeyinde öğrenim görmekte ve ilişkisi olan bekar öğrenciler üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışma grubunu, araştırmaya gönüllü olarak katılan 542 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcıların 273 kadın (%50.4), 269 (%49.6) erkek öğrenci olup yaş aralığı 19 ile 29 yaş arasında değişmektedir ((M= 22.8 SD= 2.6). Katılımcıların tamamı ilişkileri olduğunu bildirmişlerdir. Katılımcılara ilişkin ayrıntılı demografik bilgiler Tablo 1’de sunulmaktadır.

Tablo1. Katılımcıların Demografik Özellikleri

<i>Cinsiyet</i>	<i>n</i>	<i>%</i>
Kadın	273	50.4
Erkek	269	49.6
<i>Fakülte</i>		
Eğitim	126	23.2
Fen Edebiyat	113	20.8
Hukuk	107	19.7
Mühendislik	101	18.7

İşletme	95	17.6
Eğitim Düzeyi		
Lisans	456	84.1
Lisans Üstü	86	5.9
İlişki Süresi		
0-6 ay	153	28.2
6-12 ay	90	16.6
1-2 yıl	104	19.1
2-3 yıl	86	15.9
3-5 yıl	60	11.1
5-10 yıl	49	9.1

n=542

Veri Toplama Araçları

İlişki Kalitesi Ölçeği (İKÖ): Chonody vd. (2018) tarafından geliştirilen İlişki Kalitesi Ölçeği, bireylerin mevcut romantik ilişkilerinin kalitesine ilişkin algılarını ölçmektedir. Ölçek 9 maddeden (Örnek maddeler : “ İlişkimizden memnunum”, “Ortak değerlere sahibiz”) oluşmakta ve tek faktörlü beşli likert tipi derecelendirme (1=Kesinlikle katılmıyorum, 5= Kesinlikle katılıyorum) kullanılmaktadır. Ölçekte yüksek puanlar, ilişkinin algılanan kalitesinin daha yüksek olduğunu göstermektedir. Doğrulayıcı Faktör Analizi (CFA) ise bu 9 maddelik yapıyı mükemmel uyum indeksleriyle (RMSEA= 0.053, CFI= .983, TLI= .976, SRMR= .020) Ölçeğin, iç tutarlılık katsayısı .89'dur. Bu çalışmada ise ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .87 olarak belirlenmiştir.

Romantik İlişkilerde Özyeterlik Ölçeği: Riggio vd., (2011) tarafından geliştirilen bu ölçek, bireylerin partnerlerinin beklentilerini ne ölçüde karşılayabildiklerine ilişkin öznel inançlarını temel olarak geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması, Öz Soysal, Baş ve Aysan (2019) tarafından 367 katılımcı ile yürütülmüştür. Ölçek 12 maddeden oluşmakta (Örnek maddeler: “Bazen çok fazla emek isteyen romantik işlere dahil olmaktan kaçınıyorum”, “Romantik ilişkilerimle ilgili plan yaptığım zaman bu planı kesinlikle uygulayabilirim”) ve 9’lu likert tipi derecelendirilme kullanılmaktadır -1 = Kesinlikle katılmıyorum, 9 = Tamamen katılıyorum-. Biri olumlu biri olumsuz ifadeleri kapsayan iki faktörlü bir yapıya sahiptir. Bu çalışmada ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .90 olarak belirlenmiştir. Olumlu Öz Yeterlik alt ölçeği için iç tutarlılık katsayısı .91, Olumsuz Öz Yeterlik alt ölçeği için ise .96 olarak hesaplanmıştır (Öz Soysal vd. ,2019). Bu çalışmada ise ölçeğin Olumlu Öz Yeterlik alt ölçeği için iç tutarlılık katsayısı .90, Olumsuz Öz Yeterlik alt ölçeği için ise .89 olarak hesaplanmıştır .Ölçeğin toplam puan iç tutarlılık katsayısı .89 olarak saptanmıştır.

Algılanan Romantik İlişki Kalitesi Ölçeği: Ölçeği geliştiren Fletcher vd., (2000); genel romantik ilişki kalitesini belirlemek amacıyla envanterin tamamı yerine, ölçekte yer alan 1, 4, 7, 10, 13 ve 16 numaralı maddelerin kullanılmasını önermektedirler. (Örnek maddeler: “İlişkinizde

partnerinize ne kadar güveniyorsunuz?”, “İlişkiniz ne kadar tutkulu?”) Mevcut partner ve ilişkiye yönelik ifadelerden oluşan ölçek, 7’li Likert tipi (1 = Hiç, 7 = Çok) olarak derecelendirilmektedir. Ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması, Sağkal ve Özdemir (2019) tarafından 366 katılımcı ile yürütülmüştür. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .86 olarak belirlenmiştir (Sağkal & Özdemir, 2019). Bu çalışmada ise ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .74 olarak belirlenmiştir.

İlişki Doyum İndeksi: Funk ve Rogge (2007) tarafından geliştirilen İlişki Doyum İndeksi, bireylerin romantik ilişkilerinden duydukları doyumunu ölçmeyi amaçlayan bir özbildirim aracıdır ve dört maddelidir (Örnek maddeler: “Partnerimle, sıcak ve rahat bir ilişkim var.” “Partnerinizle ilişkiniz ne kadar memnun edici?”). İlk maddesi 7’li likert tipinde (0 = Tamamen mutsuz, 6 = Mükemmel), üç maddesi ise farklı yanıt seçeneklerine sahip 6’lı Likert tipinde (0 = Hiç doğru değil/Hiç, 5 = Tamamen doğru/Tamamen) puanlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek puanlar 0 ile 21 arasında değişmektedir. Yüksek puanlar yüksek ilişki kalitesini gösterirken düşük puanlar düşük ilişki kalitesini vurgulamaktadır. Ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması Özdemir ve Sağkal (2021) tarafından 670 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .92 olarak belirtilmiştir (Özdemir & Sağkal, 2021). Bu çalışmada ise ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .80 olarak hesaplanmıştır.

İşlem

Ölçme aracını geliştiren araştırmacılardan gerekli izinler alındıktan sonra, araştırmacılar ölçek maddelerini Türkçeye çevirmiştir. Dokuz Eylül Üniversitesi Etik Kurulu’ndan gerekli etik onay alınmış ve ölçeğin katılımcılara uygulanabilmesi amacıyla uygulama formu hazırlanmıştır. Türkçe ve İngilizceyi iyi derecede bilen, yabancı dille eğitim yapan üniversitelerin lisans bölümlerinden mezun olmuş olan, romantik ilişkiler konusunda çalışmaları olan ve Rehberlik ile Psikolojik Danışmanlık alanında, uzman üç öğretim üyesine, çevirisi tamamlanan metin değerlendirilmesi için iletilmiştir. Çeviri formuyla ilgili geri bildirimler doğrultusunda ölçeğin ikinci, dördüncü, beşinci ve sekizinci maddeleri yeniden gözden geçirilmiştir. Ölçeğin Türkçeye çevirisi yapılan son hali üç uzman tarafından bir kez daha İngilizceye çevrilmiş ve elde edilen yeni çevirinin, orijinal ölçek ile örtüşüp örtüşmediği incelenmiştir. Daha sonra uzmanlar arasında ortak bir görüş birliğine varılması amacıyla çevrim içi bir toplantı düzenlenmiş; ölçek maddelerinin Türk kültürüne uygunluğu değerlendirilmiştir. Yapılan değerlendirme sonucunda kodlayıcılar arasındaki güvenilirlik oranı %81 olarak hesaplanmış ve maddelerin uygun olduğuna karar verilmiştir. En son olarak dil geçerliliği, hem Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilim Dalı’nda görev yapan üç öğretim üyesi hem de İngilizce Öğretmenliği Bölümü’nde görev yapan iki öğretim üyesi tarafından son kez kontrol edilmiş ve ölçeğin orijinal maddeleri çevrimiçi anket formatında düzenlenmiştir. Anket formu Google Forms’a aktarılmış ve veriler, bu platform üzerinden oluşturulan çevrimiçi anket aracılığıyla toplanmıştır. Katılımcılara çeşitli çevrimiçi platformlar üzerinden ulaşılmış olup, örneklem kolayda örnekleme yöntemiyle oluşturulmuştur. Kolayda örnekleme (convenience sampling), araştırmacının erişiminin kolay olduğu ve araştırmaya katılmaya istekli bireylerden veri topladığı, özellikle sosyal bilimlerde yaygın olarak kullanılan bir örnekleme yöntemidir. Bu yaklaşım, veri toplama sürecini hızlandırması, pratiklik sağlaması ve sınırlı kaynaklarla çalışmayı mümkün kılması açısından önemli avantajlar sunar. Bu nedenle keşifsel araştırmalarda ve ön çalışmaların yürütülmesinde etkili ve işlevsel bir yöntem olarak değerlendirilmektedir (Etikan vd., 2016; Creswell & Creswell, 2018). Uygulama sürecinde geçerlilik araştırması yapı geçerliği doğrulayıcı faktör analizi ile test edilmiştir. Son olarak ölçeğin güvenirliliğini desteklemek amacıyla test-tekrar test güvenirliliği gerçekleştirilerek ölçek 21 gün arayla yeniden uygulanmıştır.

Verilerin Analizi

İlişki Kalitesi Ölçeği'nin geçerlik ve güvenirliğini incelemek üzere ölçeklerden gelen veriler SPSS 23'e aktarılmıştır. Katılımcılara ait betimsel istatistikler, değişkenlerin birbirleriyle korelasyonları ve ölçeklerin iç tutarlılık puanlarını belirlemek için SPSS 23 yararlanılarak hesaplamalar yapılmıştır. Güvenirlik araştırmaları ise ölçeğin iç tutarlılık katsayısı Cronbach alfa değeri ile hesaplanmıştır. Ayrıca parametrik analizin kullanımına karar vermek için verilerin normal dağılımı, çarpıklık ve basıklık değerleri ile analiz edilip araştırılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliğini hesaplamak için doğrulayıcı faktör analizi (DFA) uygulanmış ve bu analiz Amos 22 paket programı ile gerçekleştirilmiştir.

Dil Geçerliği

İlişki Kalitesi Ölçeği'nin dil geçerliğini araştırmak amacıyla yürütülen bu çalışma, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü son sınıfında öğrenim gören 45 kişiden oluşmaktadır. İngilizce öğretmenliği bölümünün anabilim dalı başkanıyla görüşüldükten sonra akademik ortalama puanları 3.00 ve üzeri olan öğrenciler seçilerek bir sınıf oluşturulmuştur. Daha sonra bu gruba anketin orijinal ve Türkçe formu ilk uygulamadan 22 gün sonra tekrar uygulanmıştır. Bu iki çalışma sonucunda belirlenen korelasyon katsayısının 0.71 ($p<0.05$) olduğu olduğu tespit edilmiştir. Böylelikle ölçeğin hem uyarlanmış hem de orijinal formunun benzer yapıyı ölçtüğü görülmüştür.

Güvenirlik

Bu araştırmada İlişki Kalitesi Ölçeği'nin güvenirliği, Cronbach alfa iç-tutarlılık kestirme metodu ve Test-tekrar ile araştırılmıştır. Ölçek, 125 üniversite öğrencisinden oluşan bir gruba 21 gün arayla iki kez uygulanmış ve test-tekrar güvenirlik katsayısı 0.74 ($p<0.05$) olarak belirlenmiştir. Aynı zamanda iç-tutarlılık kestirme yöntemine göre belirlenen Cronbach alfa güvenirlik katsayısı 0.84 olarak hesaplanmıştır. Elde edilen bulgular İlişki Kalitesi Ölçeği'nin güvenilir bir ölçme aracı olduğuna göstermektedir.

Etik Beyan

Bu çalışmanın etik ilkelere uygunluğunun incelenmesi için Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etik Kuruluna başvurulmuş olup ilgili müdürlük tarafından 28.02.2025 tarihli E-10042736-6591319956 sayılı resmi yazı ile bu çalışmanın etik ilkelere uygun olduğu belirtilmiştir. Araştırmaya katılan tüm katılımcılardan online bilgilendirilmiş onam alınmıştır ve katılımcılara çalışmanın amacı, yöntemleri, olası riskler ve hakları detaylı olarak açıklanmıştır.

BULGULAR

Araştırmada kullanılan ölçme araçlarına ilişkin betimsel istatistikler ve normallik testleri yapılmış ve elde edilen bulgular Tablo 2'de verilmektedir.

Tablo 2. Değişkenlere Ait Betimsel İstatistikler ve Normallik Testi ($n= 542$)

Ölçek					Skewness		Kurtosis	
	Minimum	Maximum	Mean	Sd	Coefficient	Se	Coefficient	Se
İlişki Kalitesi Ölçeği	16	44	34.2	5.1	-0.34	.105	-0.16	.209

Romantik İlişkilerde Öz yeterlik	12	108	43.6	13.2	1.1	.105	2.2	.209
İlişki Doyum İndeksi	1	21	16.1	4.3	-0.820	.105	-0.7	.209
Algılanan İlişki Kalitesi Ölçeği	15	42	36.4	5.4	-1.3	.105	1.2	.209

Tablo 2’de görüldüğü üzere, Tabachnick ve Fidell’e (2013) göre çarpıklık ve basıklık değerlerinin $\pm 1,5$ aralığında olması, verilerin normal dağılım gösterdiğine işaret etmektedir. Bu çalışmada elde edilen değerler neticesinde verilerin normal dağılım varsayımını karşıladığı görülmektedir.

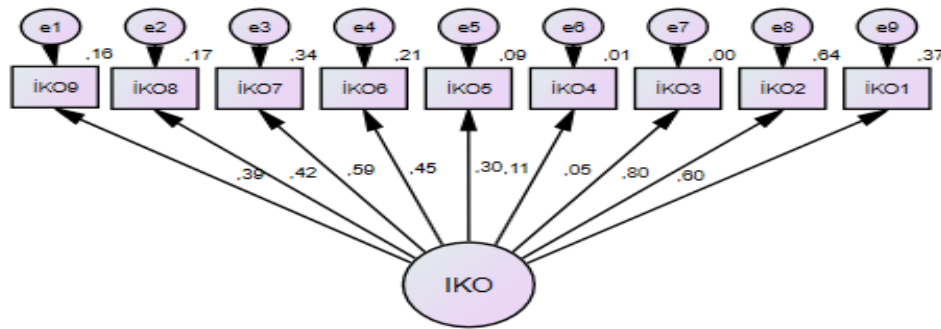
Yapı Geçerliği

İlişki Kalitesi Ölçeği Chonody vd. (2018) tarafından geliştirilen tarafından geliştirilen 9 maddelik tek boyutlu bir ölçektir. Ölçeğin orijinal yapısının Türkçe formundaki yapı geçerliği, Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) aracılığıyla test edilmiştir. Ölçeğin, yapısına ilişkin model veri uyumunu gösteren indeksler Tablo 3’te sunulmaktadır.

Tablo 3. İlişki Kalitesi Ölçeği’nin Uyum İyiliği Testlerine İlişkin Değerler

χ^2	df	χ^2/df	GFI	AGFI	CFI	IFI	NFI	RMSEA
46.096	27	1.7	.98	.97	.97	.97	.93	.04

Tablo 3’te yer alan uyum indekslerine göre ki-kare (χ^2/df) 1 ve 2 arasında olması modelin iyi bir uyum sergilediğini göstermektedir (Kline, 2011). Uyum indekslerinden GFI, AGFI, CFI, IFI, 0.95 ile 1.00 arasında değerlerin olması da yine aynı şekilde iyi bir uyum düzeyini göstermektedir. (Schermelleh-Engel ve Moosbrugger, 2003) RMSEA indekslerinin de 0.05’ten küçük değere sahip olması da iyi uyumu (Browne ve Cudeck, 1993) göstermektedir. Araştırma elde edilen bu değerler neticesinde, İlişki Kalitesi Ölçeği’nin yapısına yönelik değerler olan GFI (.0.98), AGFI (0.97), CFI (0.97), IFI (0.97), RMSEA (0.04) iyi uyum, NFI (0.93) ise uyum indekslerine göre kabul edilebilir uyum düzeyinde olduğu görülmektedir. İlişki Kalitesi Ölçeği’nin doğrulayıcı faktör analizini içeren diyagram Şekil 1’de gösterilmektedir.

Şekil 1. İlişki Kalitesi Ölçeğinin Yol Diyagramı

DFA sonuçları: ($\chi^2/df=1.7$, $GFI=.98$, $AGFI=.97$, $CFI=.97$, $IFI=.97$, $NFI=.93$, $RMSEA=.04$)

Ölçekler birbiriyle korelasyonları Pearson momentler çarpımı katsayısıyla araştırılmıştır. Elde edilen korelasyon katsayıları Tablo 4'te gösterilmektedir.

Tablo 4. *İlişki Kalitesi Ölçeği'nin, Romantik İlişkilerde Özyeterlik Ölçeği, İlişki Doyum İndeksi Ölçeği ve Algılanan İlişki Kalitesi Ölçeği ile Korelasyon Tablosu*

Boyut	1	2	3	4
1 İlişki Kalitesi Ölçeği	-			
2. Romantik İlişkilerde Özyeterlik Ölçeği	.52**	-		
3.İlişki Doyum İndeksi Ölçeği	.59**	.55**	-	
4. Algılanan İlişki Kalitesi Ölçeği	.57**	.56**	.68**	-

Tablo 4'e göre ilişki kalitesi ile romantik ilişkilerde özyeterlik arasında korelasyon katsayısı $r = .52$, $p < .01$; ilişki kalitesi ile ilişki doyumu arasında bulunan korelasyon katsayısı $r = .59$, $p < .01$; ilişki kalitesi ile algılanan ilişki kalitesi arasında bulunan korelasyon katsayısı $r = .57$, $p < .01$; romantik ilişkilerde özyeterlik ile ilişki doyumu arasında bulunan korelasyon katsayısı $r = .55$, $p < .01$; ile romantik ilişkilerde özyeterlik ile algılanan ilişki kalitesi arasında bulunan korelasyon katsayısı $r = .56$, $p < .01$; ilişki doyumu ile algılanan ilişki kalitesi arasında bulunan korelasyon katsayısı $r = .68$, $p < .01$ olarak bulunmuştur. Elde edilen bu anlamlı korelasyon katsayıları, uyarlanan İlişki Kalitesi Ölçeği'nin yakınsak geçerliğine dair güçlü kanıtlar sunmaktadır.

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışmada, Chonody vd. (2018) tarafından geliştirilen İlişki Kalitesi Ölçeği (İKÖ)'nin Türkçeye uyarlanması ile geçerlik ve güvenirlik özellikleri incelenmiştir. Uyarlama sürecinde ilk olarak dil geçerliğini belirlemek amacıyla, ölçeğin orijinal ve Türkçe formları İngilizce Öğretmenliği programında öğrenim gören 45 üniversite öğrencisine 22 günlük ara ile iki defa uygulanmıştır. Ölçeğin toplam puanına ilişkin iki uygulamada elde edilen korelasyon katsayısı 0.71 ($p < 0.05$) olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin orijinal formunun ve uyarlanmış formunun birbirine benzer bir yapıyı ölçtüğü belirlenmiştir.

İlişki Kalitesi Ölçeği'nin yapı geçerliğini incelemek amacıyla, 542 beliren yetişkinden elde edilen bulgular doğrultusunda doğrulayıcı faktör analizi (DFA) gerçekleştirilmiştir. Analiz sonucunda, $\chi^2/df = 1.7$, GFI=.98, AGFI=.97, CFI=.97, IFI=.97, RMSEA=.04 değerlerinin iyi uyum, NFI=.93 değerinin ise kabul edilebilir uyum düzeyinde olduğu belirlenmiştir. Özgün çalışmada rapor edilen uyum indeksleri (RMSEA = .053, CFI = .983) ile bu çalışmada elde edilen değerler birlikte değerlendirildiğinde, tek faktörlü yapının Türk örnekleminde de iyi uyum gösterdiği görülmektedir. Özellikle özgün çalışmada 4.066 kişilik geniş alt örneklemin etkisiyle yüksek çıkan χ^2/df oranı (11.7) yerine, bu çalışmada elde edilen $\chi^2/df = 1.7$ değeri literatürde önerilen iyi uyum sınırları içinde yer alarak modelin yapısal sağlamlığını pekiştirmiştir. Aynı şekilde RMSEA değerinin özgün çalışmadan daha düşük olması model uyumunun güçlü olduğunu göstermekte ve ölçeğin kültürler arası yapısal geçerliliğini desteklemektedir. Bu analiz sonuçları, orijinal 9 maddelik tek boyutlu yapının Türk örnekleminde de korunarak doğrulandığına işaret etmektedir. Elde edilen dil ve yapı geçerliği bulguları, İlişki Kalitesi Ölçeği'nin Türk kültüründe geçerli ve kullanılabilir bir ölçüm aracı olduğunu ortaya koymaktadır; nitekim ölçeğin problemlere değil ilişki kalitesine odaklanan güç temelli ve

kapsayıcı yapısının Türk kültüründe yapılacak çalışmalara önemli bir katkı sunacağı düşünülmektedir.

Yapı geçerliliğine ilişkin DFA sonuçlarını takiben, ölçeğin ölçüt geçerliğini ortaya koymak için benzer ölçekler geçerliği çalışması yapılmıştır. Benzer ölçekler geçerliğinde, Romantik İlişkilerde Öz-Yeterlik Ölçeği, İlişki Doyum İndeksi ve Algılanan İlişki Kalitesi Ölçeği ölçüt olarak alınmıştır. Benzer ölçek geçerliği kavramsal benzer yapıları ölçen iki farklı ölçeğin puanları arasındaki ilişkilerin incelendiği yapı geçerlik türlerinden birisidir (Gökdemir & Yılmaz, 2023). Yapılan analizler, İKÖ puanları ile romantik ilişkilerde öz-yeterlik ($r = .52$), ilişki doyumu ($r = .59$) ve algılanan ilişki kalitesi ($r = .57$) arasında pozitif ve anlamlı korelasyonlar olduğunu göstermektedir ($p < .01$). Kuramsal açıdan değerlendirildiğinde, İKÖ ile öz-yeterlik arasındaki bu anlamlı ilişki; bireylerin partnerlerinin beklentilerini karşılama konusundaki öznel inançları (Riggio vd., 2011) arttıkça, ilişkiden aldıkları genel kalite algısının da güçlendiğini göstermektedir. Benzer şekilde, ölçeğin ilişki doyumu ile gösterdiği yüksek korelasyon, Chonody vd. (2018) tarafından belirtilen; ilişki kalitesinin doyum ve bağlılık gibi kavramları kapsayan ancak onlardan daha geniş bir şemsiye yapı olduğu teziyle paralellik göstermektedir. Özellikle İKÖ ile Algılanan İlişki Kalitesi Ölçeği arasında saptanan yüksek düzeydeki anlamlı ilişki; her iki aracın da Türkiye örnekleminde aynı kuramsal yapıyı başarıyla ölçtüğünü doğrulamaktadır. Bu bulgu, uyarlanan İKÖ'nün yakınsak geçerliği için temel bir kanıt teşkil etmekle birlikte; ölçeğin literatürde kabul görmüş mevcut kalite ölçümleriyle kavramsal olarak tam bir örtüşme sergilediğini kanıtlamaktadır. Sonuç olarak İKÖ; romantik ilişkilerin değerlendirilmesinde hem öz-yeterlik gibi içsel süreçlerle hem de doyum gibi sonuç odaklı yapılarla güçlü bir etkileşim içindedir. Bu bulgular, ölçeğin sadece teorik bir yapı sunmakla kalmadığını, aynı zamanda ilişkisel sağlığın farklı boyutlarıyla (doyum, kalite ve öz-yeterlik) bütünsel bir tablo çizdiğini kanıtlamaktadır. Dolayısıyla İKÖ; ilişkisel süreçleri inceleyen araştırmacılar için hem güvenilir bir yordayıcı hem de sağlam bir ölçüt araç olarak alan yazına kazandırılmıştır.

Bu çalışmada, İlişki Kalitesi Ölçeği'nin güvenirliliği test-tekrar test yöntemi ile Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı kullanılarak değerlendirilmiştir. Ölçek, 125 kişilik bir örneklem grubuna uygun koşullar altında 21 gün süre ile tekrar uygulanmış ve test-tekrar test güvenirlilik katsayısı 0.74 olarak belirlenmiştir. Zamansal kararlılık açısından yapılan test-tekrar test analizi sonucunda üç hafta arayla elde edilen 0.74 korelasyon katsayısı, ölçeğin zamana karşı tutarlı ölçümler yapabildiğini göstermektedir. İç tutarlılığa yönelik analizler sonucunda Cronbach alfa güvenirlilik katsayısının 0.84 olduğu belirlenmiştir. İKÖ'nün tek boyutlu olmasına rağmen elde ettiği 0.84 değeri, dokuz maddenin de aynı temel yapıyı (ilişki gücü ve kalitesi) etkili bir şekilde ölçtüğünü kanıtlamaktadır. Bu bağlamda İlişki Kalitesi Ölçeği'nin güvenirliliğe sahip bir ölçek olduğu belirlenmiştir.

Bu çalışmanın bulgularında, Chonody vd. (2018) tarafından geliştirilen İlişki Kalitesi Ölçeği'nin (İKÖ) Türkçe formunun, Türk beliren yetişkinleri üzerinde geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu açık bir şekilde görülmektedir. Ölçeğin tek faktörlü yapısının doğrulanması, model uyum indekslerinin iyiliği ve yüksek iç tutarlılık katsayıları, aracın bilimsel araştırmalarda güvenle kullanılabileceğini göstermektedir.

İKÖ, ilişki kalitesini yalnızca sorunların yokluğu üzerinden değil, adanmışlık, yakınlık ve karşılıklı zevk gibi pozitif unsurlar üzerinden değerlendiren çağdaş ve bütünsel bir perspektif sunmaktadır (Chonody vd, 2018). Bu özelliğiyle ölçek; Türkiye'deki romantik ilişkiler, aile ve evlilik çalışmaları literatüründe, özellikle pozitif psikoloji odaklı araştırmalar için işlevsel bir metodolojik araç niteliğindedir. Beliren yetişkinlik gibi kritik bir gelişimsel evrede olan bireylerin ilişkisel sağlıklarını anlamak, onların genel yaşam doyumlarını ve psikolojik

sağlımlıklarını desteklemek adına önemli bir adımdır (Arnett, 2000). Bu bağlamda beliren yetişkinlerin romantik ilişki kalitelerinin tespit edilmesinin bireylerin genel iyilik halleri ve psikososyal gelişimleri üzerinde belirleyici olduğu düşünülmektedir (Demir, 2008: Fincham & Veach, 2010).

Yapılan boylamsal araştırmalar, ergenlik dönemindeki ilişki kalitesinin, genç yetişkinlik evresindeki romantik bağlılık düzeyini pozitif yönde yordadığını göstermektedir (Seiffge-Krenke, 2003). Beliren yetişkinlik dönemiyle birlikte romantik ilişkilerin derinlik kazandığı ve buna bağlı olarak ilişki kalitesi algısının daha kritik bir önem kazandığı görülmektedir (Arnett, 2000; Zimmer-Gembeck & Petherick, 2006). Bireylerin mevcut ilişkilerine yönelik algılarının saptanması, onların daha etkili ve sağlıklı ilişkiler yürütebilmesine olanak sağlamaktadır. Nitekim literatürdeki çalışmalar; algılanan romantik ilişki kalitesi yüksek olan bireylerin yakınlık ve ilgi gibi olumlu tutumları daha sık sergilediğini, düşük kalite algısına sahip olanların ise öfke ve çatışma odaklı davranışlar gösterdiğini doğrulamaktadır (Galliher & Bentley, 2010).

Hem kesitsel hem de boylamsal çalışmalar, ilişki kalitesi ile kişisel iyilik hali arasında güçlü bir bağ olduğunu ortaya koymaktadır (Proulx vd., 2007). Ancak her romantik ilişki yalnızca "doyum" odaklı sürmemekte; bağlılık ve ortak değerler gibi "güç odaklı" unsurlar ilişkinin devamlılığında temel rol oynamaktadır (Stanley vd., 2002). Bu noktada bireyler; çatışma veya sorun odaklı bir bakış açısı yerine, İKÖ'nün sunduğu iş birliği ve destek gibi pozitif bileşenlere odaklanarak ilişkilerinin güçlü yönlerini geliştirebilir; böylece daha sağlam ve doyurucu bir ilişki inşa edebilirler (Fincham vd., 2007).

Araştırmacılar; romantik ilişkilerle ilgili çalışmada, romantik ilişki kalitesi kavramının çalışılmasını önermektedir (Collins & Van Dulmen, 2006). Bu sebeple yapılan çalışmalar için de İKÖ alana önemli katkılar sunacaktır. Bu çalışmanın sunduğu katkıların yanı sıra, bulguların yorumlanmasında dikkate alınması gereken bazı sınırlılıklar bulunmaktadır. Öncelikle, araştırmanın örneklemini yalnızca 18-29 yaş aralığındaki bekar üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Bu durum, ölçeğin psikometrik özelliklerinin genel nüfusa veya farklı yaşam evrelerindeki bireylere genellenebilirliğini sınırlamaktadır. İkinci olarak, verilerin öz-bildirim ölçekleri aracılığıyla toplanmış olması, "sosyal beğenirlik" gibi yanlılıkların oluşmasına zemin hazırlayabilir. Katılımcıların ilişkilerine dair algıları, o anki duygu durumlarından veya toplumsal beklentilerden etkilenmiş olabilir. Son olarak, araştırmanın kesitsel desende tasarlanmış olması, değişkenler arasındaki nedensel ilişkilerin veya ölçeğin zaman içindeki değişmezliğinin derinlemesine incelenmesini kısıtlamıştır. Yapılan uyarılma çalışmasının sonuçları ve bu sınırlılıklar ışığında, gelecek araştırmalar için şu öneriler sunulabilir: Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik özellikleri; farklı eğitim düzeylerine, sosyo-ekonomik arka planlara ve geniş yaş aralıklarına sahip daha heterojen örneklem grupları üzerinde test edilmelidir. Ayrıca, İlişki Kalitesi Ölçeği'nin evli çiftler, nişanlılar veya birlikte yaşayan partnerler gibi farklı ilişki statülerindeki performansı karşılaştırmalı olarak incelenebilir. Gelecek çalışmalarda öz-bildirim yönteminin yanı sıra partner raporları veya gözlem yöntemleri gibi çoklu veri toplama araçlarının kullanılması, ölçeğin ölçüt geçerliğini daha güçlü bir zemine oturtacaktır. İlişki kalitesinin zaman içindeki değişimini ve bu değişimin ayrılık veya evlilik kararı gibi kritik yaşam olayları üzerindeki yordayıcı gücünü incelemek için boylamsal araştırmalar yapılması önerilmektedir. Evlilikte tutum ve davranışların öngörülmesinde bireylerin romantik ilişkiyle ilgili tutumları belirleyici olmaktadır (Axinn & Thornton, 1993). İKÖ'nün kısa, öz ve psikometrik açıdan güçlü yapısı, Türkiye'deki ilişki araştırmalarının yaygınlaşmasına ve daha geniş örneklemelerde sağlıklı verilerin toplanmasına önemli bir ivme kazandıracaktır. Bireylerin en yakın sosyal çevrelerini oluşturan romantik ilişkilerinin kalitesini doğru ölçmek, daha sağlıklı bir toplum inşası için atılmış temel bir adımdır.

KAYNAKÇA

- Araz, A., Güngör, D., & Aşçı, E. (2019). Turkish adaptation of the Positive–Negative Relationship Quality (PN-RQ) Scale: A reliability and validity study. *Behavioral Sciences*, 9(9), 100. <https://doi.org/10.3390/bs9090100>
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*, 55(5), 469–480. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.5.469>
- Arnett, J. J. (2004). *Emerging adulthood: The winding road from the late teens through the twenties*. Oxford University Press.
- Arnett, J. J. (2010). Emerging adulthood(s): The cultural psychology of a new life stage. In J. J. Arnett (Ed.), *Bridging cultural and developmental approaches to psychology* (pp. 255–275). Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780195383430.003.0012>
- Atak, H., & Taştan, N. (2012). Romantik ilişkiler ve aşk. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 4(4), 520–546. <https://doi.org/10.5455/cap.20120431>
- Axinn, W. G., & Thornton, A. (1993). Mothers, children, and cohabitation: The intergenerational effects of attitudes and behavior. *American Sociological Review*, 58(2), 233–246. <https://doi.org/10.2307/2095968>
- Berscheid, E., & Reis, H. T. (1998). Attraction and close relationships. In D. T. Gilbert, S. T. Fiske, & G. Lindzey (Eds.), *The handbook of social psychology* (4th ed., pp. 193–281). McGraw-Hill.
- Brown, S. L., Manning, W. D., & Payne, K. K. (2017). Relationship quality among cohabiting versus married couples. *Journal of Family Issues*, 38(12), 1730–1753. <https://doi.org/10.1177/0192513X15622236>
- Browne, M. W., & Cudeck, R. (1993). Alternative ways of assessing model fit. In: Bollen, K.A., & Long, J.S. (Eds.), *Testing structural equation models* (pp. 136–162). Sage.
- Chin, K., vd. (2017). The dark side of romantic jealousy. *Personality and Individual Differences*, 115, 23–29. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.10.003>
- Chonody, J. M., vd. (2018). Measuring relationship quality: Development of the Relationship Quality Scale (RQ). *Journal of Social and Personal Relationships*, 35(12), 1635–1654. <https://doi.org/10.1177/1049731516631120>
- Clark, M. S., & Reis, H. T. (1988). Interpersonal processes in close relationships. *Annual Review of Psychology*, 39, 609–672. <https://doi.org/10.1146/annurev.ps.39.020188.003141>
- Collins, W. A., & Laursen, B. (2004). Changing relationships, changing youth. *Journal of Early Adolescence*, 24(1), 55–62. <https://doi.org/10.1177/0272431603260882>
- Collins, W. A., & Van Dulmen, M. (2006). Friendships and romance in emerging adulthood. In J. J. Arnett & J. L. Tanner (Eds.), *Emerging adults in America* (pp. 219–234). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/11381-009>
- Creswell, J. W., & Creswell, J. D. (2018). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (5th ed.). SAGE Publications.
- Dağ, İ. (2025). *Romantik ilişkilerde doyum ve ilişki kalitesi*. Ankara Üniversitesi Yayınları.
- Demir, M. (2008). Sweetheart, you really make me happy: Romantic relationship quality and personality as predictors of happiness among emerging adults. *Journal of Happiness Studies*, 9(2), 257–277. <https://doi.org/10.1007/s10902-007-9051-8>

- Di Martino, vd. (2025). Development and initial validation of the Multidimensional Quality of Relationship Scale (M-QoRS). *Marriage & Family Review*, 61(7), 686-709. <https://doi.org/10.1080/01494929.2025.2517781>
- Etikan, I., Musa, S. A., & Alkassim, R. S. (2016). Comparison of convenience sampling and purposive sampling. *American Journal of Theoretical and Applied Statistics*, 5(1), 1-4. <https://doi.org/10.11648/j.ajtas.20160501.11>
- Feiring, C. (1996). Concept of romance in 15-year-old adolescents. *Journal of Research on Adolescence*.
- Fincham, F. D., & Cui, M. (2011). *Romantic relationships in emerging adulthood*. Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511761935>
- Fincham, F. D., & Veach, L. J. (2010). Relationship satisfaction and quality. In J. C. Chrisler & D. R. McCreary (Eds.), *Handbook of gender research in psychology* (pp. 579-594). Springer.
- Fincham, F. D., Stanley, S. M., & Beach, S. R. H. (2007). Transformative processes in marriage. *Journal of Marriage and Family*, 69(2), 275-292. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/j.1741-3737.2007.00362.x>
- Fletcher, G. J. O., Simpson, J. A., & Thomas, G. (2000). The measurement of perceived relationship quality components: A confirmatory factor analytic approach. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 26(3), 340-354. <https://doi.org/10.1177/0146167200265007>
- Fortin, A., vd. (2022). Relationship quality among dating adolescents: Development and validation of the Relationship Quality Inventory for Adolescents. *Frontiers in Psychology*, 13, 1026507. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1026507>
- Fraley, R. C., & Davis, K. E. (1997). Attachment formation and transfer. *Personal Relationships*, 4(2), 131-144. <https://doi.org/10.1111/j.1475-6811.1997.tb00135.x>
- Funk, J. L., & Rogge, R. D. (2007). Testing the ruler with item response theory: Increasing precision of measurement for relationship satisfaction with the Couples Satisfaction Index. *Journal of Family Psychology*, 21(4), 572-583. <https://doi.org/10.1037/0893-3200.21.4.572>
- Galliher, R. V., & Bentley, C. G. (2010). Links between rejection sensitivity and adolescent romantic relationship functioning: The mediating role of problem-solving behaviors. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 19(6), 603-623. <https://doi.org/10.1080/10926771.2010.502066>
- Gómez-López, M., Viejo, C., & Ortega-Ruiz, R. (2019). Well-being and romantic relationships: A systematic review in adolescence and emerging adulthood. *International journal of environmental research and public health*, 16(13), 2415. <https://doi.org/10.3390/ijerph16132415>
- Gökdemir, F., & Yılmaz, T. (2023). Likert tipi ölçekleri kullanma, modifiye etme, uyarlama ve geliştirme süreçleri. *Journal of Nursology*, 26(2), 148-160. <https://doi.org/10.5152/JANHS.2023.22260>
- Haack, K. R., & Falcke, D. (2014). Love and marital quality in romantic relationships mediated and non-mediated by internet. *Paidéia (Ribeirão Preto)*, 24(57), 105-113. <https://doi.org/10.1590/1982-43272457201413>
- Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52(3), 511-524. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.52.3.511>

- Holt-Lunstad, J. (2022). Social connection as a public health issue: The evidence and a systemic framework for prioritizing the “social” in social determinants of health. *Annual Review of Public Health*, 43, 193–213. <https://doi.org/10.1146/annurev-publhealth-052020-110732>
- Kline, R. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling*. The Guilford Press.
- Le, B., & Agnew, C. R. (2003). Commitment and its theorized determinants: A meta-analysis of the investment model. *Personal Relationships*, 10(1), 37–57. <https://doi.org/10.1111/1475-6811.00035>
- Miller, R. S. (2008). *Intimate relationships* (5th ed.). McGraw-Hill.
- Morry, M. M., Reich, T., & Kito, M. (2010). How do I see you relative to myself? Relationship quality as a predictor of self-and partner-enhancement within cross-sex friendships, dating relationships, and marriages. *The Journal of social psychology*, 150(4), 369-392. <https://doi.org/10.1080/00224540903365471>
- Overall, N. C., & Lemay, E. P., Jr. (2023). Attachment and relationship functioning. *Current Opinion in Psychology*, 49, 101537.
- Öz Soysal, F. S., Uz Baş, A., & Aysan, F. (2019). Romantik ilişkilerde öz yeterlik ölçeği geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 1100-1110. <https://doi.org/10.15869/itobiad.544395>
- Özbacı, N. (2011). İlişki niteliği ölçeğinin Türkçeye uyarlanması. *Eğitim ve Bilim*, 36(161), 159–170. <https://doi.org/10.15390/ES.2011.985>
- Özdemir, Y., & Sağkal, A. S. (2021). İlişki doyumu indeksi: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(Armağan Sayısı), 273-286. <https://doi.org/10.18026/cbayarsos.854797>
- Pierce, G. R., Sarason, I. G., & Sarason, B. R. (1991). General and relationship-based perceptions of social support: Are two constructs better than one? *Journal of Personality and Social Psychology*, 61(6), 1028–1039. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.61.6.1028>
- Proulx, C. M., Helms, H. M., & Buehler, C. (2007). Marital quality and personal well-being: A meta-analysis. *Journal of Marriage and family*, 69(3), 576-593. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2007.00393.x>
- Reifman, A. (2011). Romantic relationships in emerging adulthood. In F. D. Fincham & M. Cui (Eds.), *Romantic relationships in emerging adulthood* (pp. 21–35). Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511761935.003>
- Riggio, H. R. vd. (2011). Initial validation of a measure of self efficacy in romantic relationships. *Personality and Individual Differences*, 51, 601–606. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.05.026>
- Robles, T. F. vd. (2014). Marital quality and health: A meta-analytic review. *Psychological Bulletin*, 140(1), 140–187. <https://doi.org/10.1037/a0031859>
- Rogge, R. vd.. (2017). Positive and negative evaluation of relationships: Development and validation of the Positive–Negative Relationship Quality (PN-RQ) scale. *Psychological Assessment*, 29(9), 1028–1043. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/pas0000392>
- Sabatelli, R. M. (1988). Measurement issues in marital research: A review and critique of contemporary survey instruments. *Journal of Marriage and the Family*, 50(04), 891-915. <https://doi.org/10.2307/352102>

- Sağkal, A. S., & Özdemir, Y. (2018). Algılanan romantik ilişki kalitesi ölçeğinin (ARİKÖ) Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Mehmet Akif Ersoy University Journal of Education Faculty*, 46, 22-40. <https://doi.org/10.21764/maeuefd.329888>
- Sánchez, V., Muñoz-Fernández, N., & Ortega-Ruiz, R. (2015). Cyberdating Q_A: An instrument to assess the quality of adolescent dating relationships in social networks. *Computers in Human Behavior*, 48, 78–86. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2015.01.006>
- Schermelleh-Engel, K., & Moosbrugger, H. (2003). Evaluating the fit of structural equation models: Tests of significance and descriptive goodness-of-fit measures. *Methods of Psychological Research Online*, 8(2), 23-74.
- Seiffge-Krenke, I. (2003). Testing theories of romantic development from adolescence to young adulthood: Evidence of a developmental sequence. *International journal of behavioral development*, 27(6), 519-531. <https://doi.org/10.1080/01650250344000145>
- Shulman, S., & Kipnis, O. (2001). Adolescent romantic relationships. *Journal of Adolescence*, 24(3), 373–387. <https://doi.org/10.1006/jado.2001.0409>
- Snyder, M. (2006). *Psychology of relationships*. Sage.
- Stanley, S. M., Markman, H. J., & Whitton, S. W. (2002). Communication, conflict, and commitment: Insights on the foundations of relationship success from a national survey. *Family Process*, 41(4), 659-675. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2002.00659.x>
- Sternberg, R. J. (1986). A triangular theory of love. *Psychological Review*, 93(2), 119. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.93.2.119>
- Şimşek Özkan, H., & Siyez, D. M. (2023). Çevrim içi romantik ilişki kalitesi ölçeği'nin Türkçe'ye uyarlanması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *Social Sciences Studies*, 9(118), 9797. <https://doi.org/10.29228/sssj.73926>
- Tabachnick, B., & Fidell, L. (2013). *Using multivariate statistics*. Pearson.
- Ümmet, D., & Acar Bulut, Ö. (2022). Affetme ile ilişki kalitesi arasındaki ilişkide duygusal bağımlılığın aracı rolü. *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(27), 660-678. <https://doi.org/10.38155/ksbd.997351>
- Yılmaz, S., Yazıcı, S., & Akçınar, B. (2025). Kişilerarası duygu düzenlemenin ve algılanan romantik ilişki kalitesinin psikolojik sıkıntı üzerindeki etkisi. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 23(1), 127-138. <https://doi.org/10.18026/cbayarsos.1561216>
- Zimmer-Gembeck, M. J., & Petherick, J. (2006). Intimacy dating goals and relationship satisfaction during adolescence and emerging adulthood: Identity formation, age and sex as moderators. *International Journal of Behavioral Development*, 30(2), 167-177. <https://doi.org/10.1177/0165025406063636>

Hakem Değerlendirmesi

Dış bağımsız

Yazar Katkısı

Çalışmanın Tasarımı, MA (%35), ZNA (%35) ve FSÖS (%30); Veri Toplama MA (%40), ZNA (%40) ve FSÖS (%20); Araştırma ve Analiz, MA (%30), ZNA (%30) ve FSÖS (%40); Orijinal Taslak MA (%35), ZNA (%35) ve FSÖS (%30); İnceleme ve Düzenleme, MA (%30), ZNA (%30) ve FSÖS (%40).

Veri Seti Erişimi

Mevcut çalışma sırasında kullanılan ve/veya analiz edilen veri setleri, makul bir talep üzerine sorumlu yazardan temin edilebilir.

Finansal Destek

Sorumlu yazar, bu çalışmanın herhangi bir finansal destek almadığını beyan etmiştir.

Çıkar Çatışması

Sorumlu yazar herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan etmiştir.

Etik Beyan

Bu çalışmanın etik ilkelere uygunluğunun incelenmesi için Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma ve Yayın Etik Kuruluna başvurulmuş olup ilgili müdürlük tarafından 28.02.2025 tarihli E-10042736-6591319956 sayılı resmi yazı ile bu çalışmanın etik ilkelere uygun olduğu belirtilmiştir.

Bilgilendirilmiş Onam

Araştırmaya katılan tüm katılımcılardan online bilgilendirilmiş onam alınmıştır ve katılımcılara çalışmanın amacı, yöntemleri, olası riskler ve hakları detaylı olarak açıklanmıştır.

Bilgilendirme

Bu makalede araştırma ve yayın etiğine uyulmuştur.

Yazışmalar ve materyal talepleri ile ilgili konular için sorumlu yazarla iletişim kurulmalıdır.

Bu makalenin herhangi bir aşamasında üretken yapay zeka araçlarından faydalanılmamıştır.

Tüm yazarlar, makalenin yayınlanmış versiyonunu okumuş ve kabul etmiştir.

Peer-review

Externally peer-reviewed.

Author Contributions

Conceptualization, MA (35%), ZNA (35%) and FSÖS (30%); Data Curation, MA (40%), ZNA (40%) and FSÖS (20%); Research & Analysis, MA (30%), ZNA (30%) and FSÖS (40%); Original Draft, MA (35%), ZNA (35%) and FSÖS (30%); Review & Editing, MA (30%), ZNA (30%) and FSÖS (40%).

Data Availability Statement

The data sets used and/or analyzed during the current study are available from the corresponding author upon reasonable request.

Funding

The authors declare that this study received no financial support.

Conflict of Interest

The authors declare no conflict of interest.

Ethical Approval

The ethics committee approval of the study was obtained from Dokuz Eylül University Social and Human Sciences Research and Publication Ethics Committee with the decision numbered E-10042736-6591319956 on 28.02.2025.

Informed consent

Online informed consent was obtained from all participants, and they were provided with detailed information about the purpose of the study, its methods, potential risks, and their rights.

Acknowledgement

Research and publication ethics were followed in this article.

Correspondence and requests for materials should be addressed to the Corresponding Author.

This article did not utilize generative AI tools at any stage.

All authors have read and accepted the published version of the manuscript.

Disclaimer/Publisher's Note: The statements, opinions, and data presented in all publications are solely those of the individual authors and contributors and do not reflect the views of IBAD Journal of Social Sciences or its editors. IBAD Journal of Social Sciences and its editors disclaim any responsibility for harm or damage to individuals or property arising from the ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.